

وقتی مد از اندرونی شاه بیرون می آمد

۱۸ مهر ۱۴۰۰ ساعت ۲۰:۲۴

لباس پوشی و آرایش شاه و همسرانش معیار برای مردان و زنان بود. به عبارتی دیگر از اندرونی شاه بود که مد روز به بیرون صادر می شد. این امر به خصوص درباره زنان بیشتر مصداق داشت. نویسنده کتاب یادداشتهای درباره زندگی خصوصی ناصرالدین شاه در این رابطه می نویسد . . .

پوشش و آرایش شاه و همسرانش معیار برای مردان و زنان بود. به عبارتی دیگر از اندرونی شاه بود که مد روز به بیرون صادر می شد. این امر به خصوص درباره زنان بیشتر مصداق داشت. نویسنده کتاب یادداشتهای درباره زندگی خصوصی ناصرالدین شاه در این رابطه می نویسد:

«در آن زمان مد از اندرون بیرون می آمد و زنهای شهر پیوسته چشم بدانجا داشتند تا از میانه چه برخیزد و مورد پیروی آنان قرار گیرد. چارقدها معمولاً از زری و گارس و مشمش بود و چارقد قالبی از ابتکارات اندرون به شمار می رفت. بدین معنی که قسمت سرچارقدها را به دقت بسیار و با آدابی خاص با نشاسته آهار زده و قالب می کردند و مرغوب ترین انواع آن را آفتاب گردانی می خواندند. این عمل کار هر کس نبود بلکه برخی در این فن تخصص داشتند و دیگران به آنها رجوع می کردند. بعضی روی چارقد «کلاغی» به سر بسته زیر گلو گره می زدند. زلفها را چین چین و حلقه با لعاب بهدانه بر پیشانی می چسبانده. با وسه یا رنگ و حنا ابروهای پهن و پیوسته می کشیدند و گاه میان آن خالی می نهادند. چشمها را سرمه کشیده بر چهره سفیداب و سرخاب فراوان می مالیدند. بر پشت لب سبیلی باریک می کشیدند و لب را اندکی با سرخاب رنگ می دادند. در اوایل آرخالق بر تن می کردند که سردستی بلند داشت و دور آن را یراق دوزی بود روی پیراهن بر می گردانند. رفته رفته نیم تنه جای آن را گرفت که به انواع مختلف دوخته می شد. تنبان ها کوتاه بود و به زانو نمی رسید ولی بسیار فراخ و پرچین دوخته می شد و در آن فنرها قرار می دادند تا به اصطلاح چتری بایستد و برای آنکه این منظور بهتر برآورده شود زیر آن تنبانی آهار زده می پوشیدند و در نتیجه تنبان و دایره ای به شعاع نیم ذرع بلکه بیشتر گرد قامت بانوان تشکیل می داد. لبه و دور آنها را نیز با کمر بر جوانی و یراقهای پهن گرانها زینت می کردند. هنگامی که دسته از بانوان حرم به دنبال شاه روان بودند تنبانهایشان به طرزی خوش حرکت نوسانی می کرد و منظری بس تماشائی داشت. آن زمان در ایران جوراب بلند معمول نبود و جوراب کوتاه به پا می کردند و ساقهای سیمین تا بالای زانو نمایان بود. کفشها نوعی از گالش بود که از دیار فرنگ می آوردند و بانوان شیک از آن می پوشیدند.»

منبع: دوستعلی خان معیرالممالک، یادداشت هایی از زندگی خصوصی ناصرالدین شاه، تهران: نشر تاریخ ایران، ۱۳۶۱، ص ۲۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۶۳۷۳/آمد-می-بیرون-شاه-اندرون-مد-وقتی>